

HỒN VIỆT QUA QUỐC KỶ & QUỐC CA VIỆT NAM CỘNG HÒA

HÀ BẮC - Việt Nam Cộng Hòa là chính thể duy nhất trên trái đất không còn tồn tại trên pháp lý suốt gần bốn thập niên qua nhưng linh hồn của chính thể ấy vẫn ấp ủ trong từng trái tim con dân Việt lưu vong, vẫn sinh động trong các sinh hoạt truyền thống hằng năm. Thể chất của chính thể ấy ngày càng hồi sinh trên chính trường quốc tế qua hai tổ chức Hướng Đạo VNCH, Văn Bút VNCH còn tồn tại ở Liên Hiệp Quốc; và nhất là qua những Nghị Quyết của các chính quyền địa phương của các quốc gia sở tại; công nhận Quốc Kỳ và Quốc Ca VNCH như là biểu tượng hợp pháp duy nhất của các cộng đồng người Việt tỵ nạn cộng sản khắp nơi trên thế giới. Năm 2004 là một mốc lịch sử đánh dấu sự trường tồn thần thánh ấy qua sự kiện Quốc Kỳ VNCH phát phới bay trên đỉnh ngọn núi cao nhất thế giới Everest thuộc dãy Himalaya (Hy Mã Lạp Sơn) hôm 17/5. Năm 2012 cũng là một mốc lịch sử đánh dấu sự trường cửu hùng hồn ấy qua sự kiện Quốc Thiều VNCH được trỗi lên bởi dàn nhạc đại hòa tấu phủ Tổng Thống Ukraine hôm 16/8. Hai sự kiện chính này và vô số các sự kiện khác đã được lưu lại trong DVD “Hồn Việt” đã ra mắt khắp nơi và sẽ ra mắt tại địa phương hôm 23/3 tại hội trường Hollywood Center, lúc 3 giờ chiều.

Quốc Kỳ và Quốc Ca của dân tộc Việt có quá trình hình thành hợp pháp không thể chối cãi theo dòng lịch sử; bất chấp tuyên truyền phá hoại và nỗ lực xóa bỏ của chế độ bán nước hiện nay. Từ Long Tinh Kỳ (1802-1885) thời Nhà Nguyễn mở mang bờ cõi đến Đại Nam Quốc Kỳ (1885-1890) thời Đồng Khánh, Cờ Vàng (hai sọc rưỡi màu đỏ) thời kháng Pháp (1890-1920); từ Long Tinh Kỳ II (1920-1945) Cờ Vàng (một sọc đỏ lớn) trở lại Long Tinh Kỳ I (nền vàng hai sọc đỏ rưỡi) thời chiến tranh chống Nhật. Cờ Vàng (ba sọc đỏ) có từ 2/6/1948 là ngày thành lập quốc gia Việt Nam độc lập trong Liên Hiệp Pháp do Quốc Trưởng Bảo Đại, vị vua yêu nước và hiếu sinh bị CSVN ép thoái vị và cướp ấn tín bằng võ lực, vị quốc trưởng đầu tiên của chính thể độc lập, tự do và dân chủ Việt Nam Cộng Hòa đứng đầu.

Lá cờ này từng ngạo nghễ bay khắp nơi trong nước; ở các tòa đại sứ VNCH khắp thế giới trước 1975; trên cổ thành Quảng Trị được chiếm lại từ tay giặc Cộng hôm 16/9/1972 và hôm nay đang tung bay trong gió trước các tòa thị chính tiểu bang và thành phố nơi có người Việt lưu vong cư ngụ. Cờ Vàng vẫn tiếp tục được biểu dương tại các lễ hội do LHQ; do chính phủ của các quốc gia, các tiểu bang và các thành phố tổ chức. Và dĩ nhiên tại các dịp lễ tết truyền thống do các cộng đồng người Việt tổ chức khắp nơi. Sự kiện Cờ Vàng bay trên đỉnh ngọn Everest hôm thứ sáu 17/5/2004 là một ngoại lệ. Đó là nỗ lực cá nhân và kỳ công của kiến trúc sư Huỳnh Lương Vinh, thay mặt cho người Việt yêu tự do dân chủ lưu vong khắp thế giới, cho thế hệ một rưỡi của ông như ông tự nhận và cho cả đồng bào ruột thịt trong nước đang đau khổ dưới chế độ độc tài Đảng trị khát máu, bán nước hại dân và tham nhũng thối nát hiện nay. Nỗ lực và kỳ công ấy xuất phát từ tình bằng hữu của ông với nhà thám hiểm chuyên nghiệp Craig Van Hoy 46 tuổi năm ấy, một thể thao gia [người] Mỹ hiểu rõ tâm tư nguyện vọng của ba triệu nạn nhân cộng sản lưu vong gốc Việt ở hải ngoại. Chúng ta ghi công kiến trúc sư Vinh bao nhiêu thì cũng

biết ơn nhà thám hiểm Craig Van Hoy bấy nhiêu. Sự nhục nhã của lá cờ MTGPMN bay trên nóc dinh Độc Lập hôm 30/4/1975, sự cô quạnh của lá cờ máu trên nóc các tòa đại sứ CSVN bị cô lập khắp nơi ở hải ngoại làm sao sánh nổi hào quang của lá Cờ Vàng đang hồi sinh khắp nơi, đang phát phối ngập các nẻo đường phố thị hải ngoại và đang ngạo nghễ trên đỉnh cao 29,035 feet (gần 9km) của ngọn Everest, thượng tầng trái đất!

Cũng như Quốc Kỳ VNCH, Quốc Ca đã có lịch sử hình thành theo vận nước và lịch sử dân tộc. Từ “Đặng Đàn Cung” dùng suốt 300 năm Triều Nguyễn đến “Tiếng Gọi Công Dân” thời kháng Pháp dùng đến nay. “Đặng Đàn Cung” có lời như sau:

*“Dậy dậy mở mắt xem toàn châu
Đền khai hóa rạng khắp toàn cầu
Ngọn đường thông thương ngàn dặm...
Đất càng ngày càng rộng
Dân giàu nước mạnh
Nước càng ngày càng thịnh”.*

Một lời ca khác của “Đặng Đàn Cung” dựa theo nội dung “Hiến Pháp” Việt Nam đầu tiên của Lý Thường Kiệt (Nam quốc sơn hà Nam đế cư...) là:

*“Đây núi vàng bể bạc
Có sách Trời sách Trời định phân
Một lòng yêu non sông vững chặt
Đã được ngàn mấy trăm năm
Bắc Nam cùng một nhà con Hồng cháu Lạc...
Nguyện nhà Việt Nam muôn đời thịnh trị”.*

Sau Hiệp Ước Patenôtre 1884 với chế độ bảo hộ Pháp, bài “Đặng Đàn Cung” chỉ còn dùng trong triều đình Huế. Tại các lễ lạc do người Pháp tổ chức chỉ có quốc ca Pháp “La Marseillaise” với lời ca của Charles J. Rouget de Lisle được dùng. Dân Việt bị trị phải đọc trong lớp trước giờ học bài “Nos Ancêtres Sont Les Gaulois” lời lẽ như sau:

*“Allons - enfants de la patrie
Le jour de gloire est arrivé
Contre nous de la tyrannie
L'Étendard sanglant est levé
Aux armes citoyens
Formez vos bataillons
Marchons, marchons!
Qu'un sang impure
Abreuve nos sillons”.*

Pháp bị Hitler chiếm nửa nước; nửa kia dưới sự lãnh đạo của chính phủ Vichy do Thống Chế Pétain cầm đầu, “La Marseillaise” bị thay thế bằng “Maréchal Nous Voilà” với lời lẽ như sau:

*“Maréchal nous voilà
Devant toi le sauveur de la France
Nous jurons nous tes gars
De server et de suivre tes pas
Maréchal nous voilà
Ton nom a redonné l’espérance
La patrie renaitra
Maréchal, Maréchal nous voilà!”.*

Không thể chấp nhận hai bài hát trên, giới trí thức quốc gia đã sáng tác các bài hát cho các phong trào yêu nước. Phong trào “Khỏe Vì Nước” có Hùng Lĩnh với lời ca tiểu khúc như sau:

*“Khỏe vì nước kiến thiết quốc gia
Đoàn thanh niên ta góp tài ba
Tạo nguồn dân sinh mới
Hùng mạnh trong năm giới
Hợp lực xây hưng thịnh chung nước Nam
Khỏe vì nước chí khí cương kiên
Giống Lạc Hồng uy hùng vô biên
Trong khốn nguy can trường
Sống thác ta coi thường
Việt Nam thanh niên anh dũng muôn năm!”;*

và điệp khúc như sau:

*“Thanh niên ơi hồn thiêng núi sông đợi chờ
Nơi tay ta toàn dân ngóng trông từng giờ
Mang máu anh hùng ta đừng làm nhớ máu anh hùng
Trai nước Việt phải nêu đèn sáng thế giới soi chung
Dân sinh yếu nhược lôi ta đến đường vong quốc
Dân sinh dũng cường đưa ta tới đài vinh quốc
Mau gây lấy phong trào khỏe khắp nơi xa gần
Cho dân trí quật cường và hưng phấn
Nghìn đời không mờ ánh duy tân!”.*

Như thể lịch sử lại tái diễn, câu “Dân sinh yếu nhược lôi ta đến đường vong quốc” chính là thành quả vĩ đại nhất của cái gọi là “cách mạng tháng 8” của đảng CSVN hiện nay!

Song song với phong trào “Khỏe vì Nước” còn có phong trào “Hương Đạo” của Baden Powell lập nền tảng ở Việt Nam từ năm 1937 với các cuộc cắm trại ngoài trời; tạo tinh thần tập thể và kỷ luật đồng ngũ là các yếu tố căn bản cho quân đội quốc gia sau này. Để nhớ nhất là bài ca “Ce n’Est qu’Un Aurore” (Tạm Biệt) có lời lẽ như sau:

*“Faut-il nous quitter sans espoir
Sans espoir de retour*

*Faut-il nous quitter sans espoir
De nous revoir un jour...
Car l'idéal qui nous rassemble
Vivra dans l'avenir
Car l'idéal qui nous rassemble
Saura nous réunir!"*

Điều này cho thấy người Pháp cai trị về chính trị, quân sự và kinh tế nhưng vẫn giúp phát huy cùng lúc về văn hóa truyền thống dân tộc, văn minh phương Tây và y tế cho dân thuộc địa; không dựng lên một xã hội bản cùng và trụy lạc như hiện nay như người Việt cộng sản “tự (trùng) trị” đồng bào của mình!

Xuất phát từ các phong trào ấy, nhạc sĩ Hùng Lĩnh đã sáng tác bài “Việt Nam Minh Châu Trời Đông” nhạc uy linh như quốc ca Hoa Kỳ, lời sang cả và uy dũng không kém “La Marseillaise” lại không sất máu như cộng sản; đáng tạm làm quốc ca với lời lẽ như sau:

*“Việt Nam Minh Châu trời Đông
Việt Nam Nước thiêng Tiên Rồng
Non sông như gấm hoa uy linh một phương
Xây vinh quang cất cao bên Thái Bình Dương
Từ ngàn xưa tài danh lừng lẫy khắp nơi
Tiếng anh hùng tạc ghi núi sông muôn đời
Máu ai còn vương cỏ hoa!
Giục đem tâm thân sẻ với sơn hà*

*Giơ tay cương quyết ta ôm lời thề ước
Hy sinh tâm huyết mong báo đền ơn nước
Dù thân này tan thành gói da ngựa cũng cam
Thề trọn đời trung thành với Sơn Hà Nước Nam!”*

Bài “Hùng Vương” của nhạc sĩ Thẩm Oánh xuất hiện hôm 9/3/1945 xứng đáng để dùng trong các lễ Giỗ Tổ hàng năm với lời lẽ như sau:

*“Bốn nghìn năm văn hiến
Nước nam khang cường
Là nhờ công đức tiền nhân
Nay cháu con một lòng sắt son câu thề
Nguyện khói hương say đời đời nhờ Hùng Vương đã vì cháu con lập non nước này!”*

Trong bối cảnh phe Đồng Minh thắng trận sau đệ nhị thế chiến, người Pháp trở lại toan tái lập chế độ bảo hộ cũ, Văn Cao và Lưu Hữu Phước đã sáng tác các bài ca cổ động lòng yêu nước, tinh thần chiến đấu và hy sinh vốn đã bị đảng CSVN lợi dụng tối đa; thậm chí còn ép tác giả gia nhập đảng CS sau đó. Người bất khuất không chịu gia nhập như Văn Cao, tác giả bài “Tiến Quân Ca” lời lẽ nồng nặc mùi tử thi và sặc sụa mùi tanh của máu đã bị Đảng LĐVN (CSVN) cướp dùng làm “quốc ca” VNDCCH và CHXHHCN hiện nay, bị chế tài kinh tế cho đến chết. Đồng bào miền Bắc bị rợ Hồ cướp vàng để dâng cúng

cho hai tướng Lư Hán và Tiêu Văn của Tướng Giới Thạch vào giải giáp quân Nhật; đã chế điều đoàn quân ô hợp này; sửa lời bài “quốc ca” này như sau:

*“Đoàn quân Tàu Ô đi sao mà ốm đói
Bước chân phù lang thang cõi trời Việt Nam...”*

Đặng Tiểu Bình biết chủ nghĩa cộng sản sẽ sụp nên đã bỏ bài “Quốc Tế Ca” từ khi theo Mỹ xây dựng tư bản chủ nghĩa; còn CSVN phải chờ “Ông Liên-sô” chết queo mới chịu bỏ bài này; lời lẽ mà các VC Dương Quỳnh Hoa và Trương Như Tảng khi biết bị lừa thì đã muộn màng như sau:

*“... toàn dân nô lệ cùng đứng lên
Nay mai cuộc đời của toàn dân khác xưa
Bao nhiêu lợi quyền tất qua tay mình
Đấu tranh này là trận cuối cùng
International sẽ là xã hội tương lai” (?)*

Con của VC Hoa đẻ rơi ở Cục R năm 1970 đã chết vì thiếu dinh dưỡng. Con gái VC Tảng nhờ phu nhân TT Thiệu đỡ đầu cho du học Harvard nên mới giúp được bố vượt biên và sống an nhàn để viết hồi ký ở Pháp! Chữ “mình” trong bài phải hiểu là bọn cầm quyền của chế độ thay vì là những công nông dân đại dột hy sinh cả đời cho bọn lừng gạt ấy!

Kẻ phục tùng gia nhập như LHP vẫn không thoát nạn bị Đảng ép kiện VNCH về bản quyền bài “Tiếng Gọi Sinh Viên”; còn có tựa là “Sinh Viên Hành Khúc” mà chính phủ Trần Trọng Kim thời Quốc Trưởng Bảo Đại và sau này là Tổng Thống Ngô Đình Diệm đã chính thức ký sắc lệnh làm Quốc Ca VNCH; chữ “thanh niên” được sửa thành “công dân” như sau:

*“Này công dân ơi đứng lên đáp lời sông núi
Đồng lòng cùng đi hy sinh tiếc gì thân sống
Vì tương lai quốc dân cùng xông pha khói tên
Làm sao cho núi sông từ nay luôn vững bền
Dù cho mây phôi trên gươm giáo
Thù nước lấy máu đào đem báo
Nòi giống lúc biến phải cần giải nguy
Người công dân luôn vững bền tâm trí
Hùng tráng quyết chiến đấu làm cho khắp nơi
Vang tiếng người nước Nam cho đến muôn đời*

*Công dân ơi, mau hiến thân dưới cờ
Công dân ơi, mau làm cho cõi bờ thoát con tàn phá về vang nòi giống
Xứng danh nghìn năm dòng giống Lạc Hồng!”*

Ngoại trừ bọn cầm quyền sâu dân một nước CSVN bên quê nhà, bọn cơ hội chủ nghĩa Việt gian trở cờ và bọn “ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản” nằm vùng ở hải ngoại, mọi công dân Việt lưu vong tỵ nạn cộng sản có danh dự đều có bổn phận giữ vững lý tưởng Tự Do, Dân Chủ; nắm vững lá Cờ Vàng ba sọc đỏ thấm máu hàng triệu anh hùng tử sĩ và đồng bào nạn nhân chiến cuộc; cất cao bài Quốc Ca VNCH để phục quốc và xây dựng quê hương hậu Cộng sản mai sau. Thế hệ đầu như các cựu quân cán chính VNCH khắp nơi, thế hệ một rưỡi như Kiến Trúc Sư Huỳnh Lương Vinh ở Portland OR cùng thế hệ con cháu thứ hai như sinh viên Nguyễn Vũ Hoàng Anh ở Texas, rồi thứ ba, thứ tư... hiện nay ở hải ngoại hẳn phải tiếp tục giương cao ngọn Cờ Vàng chính nghĩa Tự Do Dân Chủ mà nghị viên Frank Baker đã tin tưởng - như trong DVD “Hồn Việt” trưng dẫn - “sẽ có ngày lại bay ở Việt Nam!”.

Chúng ta có vô số bạn hữu bản xứ như Craig Van Hoy, người đã bảo “tôi cầm lá cờ này không chỉ cho người Việt hải ngoại trên thế giới mà còn dành danh dự này cho 80 triệu người Việt trong nước nữa”; như Thị Trưởng Boston, MA Thomas Menino, người đã từ chối tiếp bốn tên Việt Cộng đến từ tòa đại sứ của chúng ở thủ đô Mỹ; như nghị viên Maura Hennigan, người đã lịch sự đuổi khéo chúng ra khỏi tòa thị chính Boston cùng ngày; như Thị Trưởng Sundre City Roy Cummings, người đã tuyên bố “ngày nào còn sống ở đây, tôi tiếp tục tranh đấu để lưu giữ lá cờ này tại cột cờ của nó”. Cờ Vàng vẫn lộng gió trên chiến hạm USS Midway, trên chiến trường Iraq năm nào; từ chốn làng quê xa xôi như Sundre (Alberta, Canada) đến chốn đô thành náo nhiệt như Washington DC, Paris, Canberra, Sydney, Brussels, Madrid... từ cánh áo dài em bé tiểu học, nữ sinh trung học, sinh viên đại học đến cổ áo ĐGH Benedict XVI tại đại hội giới trẻ ở Úc châu; trao tặng bởi thanh niên Phạm Anh Dũng. Quốc thiều VNCH vẫn réo rắt từ những ban nhạc địa phương các dịp lễ hội trong năm đến ban đại hợp tấu National Presidential Orchestra của quốc gia Ukraine hôm 16/8/2012. Quốc ca VNCH vẫn nồng nàn từ hơi thở của con dân nước Việt hải ngoại ở mọi lứa tuổi; hát cho cộng đồng và cho 80 triệu đồng bào sống dưới cùm gông của đảng CSVN.

Đến tham dự đông đủ buổi ra mắt DVD “Hồn Việt” hôm 23/3/2013 tại Hollywood Center là để động viên ban tổ chức và tinh thần Huỳnh Lương Vinh, người vẫn chưa đủ cảm giác ám áp được yểm trợ bởi tập thể các ban ngành, các huynh trưởng và bằng hữu trong cộng đồng; ủng hộ hiện kim hay mua DVD “Hồn Việt” làm sử liệu cho bạn bè thân thuộc và thế hệ mai sau là giúp Kiến Trúc Sư Vinh chi trả phí tổn tổ chức; bớt đi phần nào gánh nặng mà vợ con ông phải chia sẻ gánh chịu. Và sau cùng, Hồn Việt là Chân Thiện Mỹ. Lưu lấy Hồn Việt để còn là con dân nước Việt; để khỏi phụ công ơn dựng nước của Hùng Vương, công ơn mở mang bờ cõi của các triều Đinh, Lê, Lý, Trần, Nguyễn..., công ơn giữ nước của các anh hùng VNCH –sống cũng như thác- của đệ I và đệ II Cộng Hòa đã không để mất một tấc đất, tấc biển, một hòn đảo nào của tiền nhân để lại và để khỏi phụ lòng bạn bè bản xứ nêu trên.

HÀ BẮC

Nguồn: Internet E-mail by Huỳnh Lương Thọ, K4-71/SQTB/TĐ, TCĐT/SĐND, QLVNCH chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, March 14, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND/SĐND, QL-VNCH*